

tako se bo ponavljalo, dokler bo dihal človeški rod.

Quaglio je baročni slikar; zato ga sodimo po njegovem času in ne mečimo kamenja vanj.

Odkar pa njegove slike krasé naše hráme, je zarisal črto tudi našim domačim umetnikom. Skoro vsi so se pri njem učili

opazujoč njegova dela. Najbolj se mu je v freskah prilagodil Frančišek Jelovšek, ki pa nima tistih drznih in krepih potez, ktere dičijo Quaglia, pa tudi ne tako bujne domišljije. Drugi so mu sledili bolj iz daljave, približal se mu ni nihče, temmanj ga dosegel. Tako je pač mnogokje: učencev obilo, mojstrov malo!

CVETKO SLAVIN:

NOCOJŠNJI MRAK.

Nocojšnji mrak
prinesel je
stotisoč bajk,
stotisoč sreč.

In vse okrog
je radostno
ti klicalo
skoz okence ...

Oj, jutri že,
ti deklica,
stopila bodeš
pred oltar!

In s tabo jaz —
a z nama gre
nedolžnost, mir,
iz cerkvice ...

In zvezde vse
smehljajo se,
kot k tebi bi
prišle radé,

da z zlatimi
ti črkami
napišejo
poročni sen ...

CVETKO SLAVIN:

KJE BI JAZ NAŠEL? ...

Jutro gre zlato
s sinjih gora,
v srcu pa mojem
dneva ni več ...

Kje bi jaz našel
tiste noči,
da bi prinesle
vse mi nazaj?

Kje bi jaz našel
mirni svoj dom,
da bi objel me,
kakor nekdanj? —

Jutro le zlato
v polje mi plava,
ptičke le v gozdu
sladko pojo —

Kakor bi davno
pele mi pesem,
ki je nikdar več
slušal ne bom ...

